

ת"פ 22844/04/20 - מדינת ישראל נגד אהרון יואב אמסלם, אברהם טל אמסלם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22844-04-20 מדינת ישראל נ' אמסלם ואח'

בפני: כבוד השופט, סגן הנשיא ארז נוריאלי
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ, עו"ד אנבל לוקס

נגד
הנאשמים

1. אהרון יואב אמסלם
2. אברהם טל אמסלם ע"י ב"כ, עו"ד רפי ליטן

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). נאשם 2 הורשע גם בעבירה של היזק לרכוש, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 1.1.20, בשעה 17:28, נהג הנאשם 1 ברכב מסוג פולקסווגן (להלן: "**הרכב**") בעיר ראשון לציון. באותה עת, נהג המתלונן בקטנוע (להלן: "**הקטנוע**") במקום בדרכו לסניף "דומינוס פיצה" הסמוך (להלן: "**הסניף**"). מיד בסמוך, נכנס הרכב לכיכר והמתלונן נאלץ לסטות מהדרך ואמר לנאשם 1: "תזהר, תראה איך אתה נוהג". בהמשך, עצר המתלונן את הקטנוע ונכנס לסניף ולאחריו נכנסו הנאשמים וניגשו למתלונן. אז, תקפו הנאשמים את המתלונן בכף שדחפו אותו. בשלב זה, עובדים בסניף ניסו להפריד בין הנאשמים למתלונן. הנאשם 1 תקף את המתלונן במכת אגרוף בראשו. בהמשך, יצא המתלונן מהסניף על מנת לצלם את לוחית הרישוי של הרכב. הנאשמים יצאו בעקבותיו וכאשר אמר המתלונן כי יגיש תלונה, דחפו הנאשמים את המתלונן ונאשם 1 נשך אותו בגבו. כמו כן, בעט הנאשם 2 בדלת הסניף וגרם לסדק בזכוכית. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו למתלונן, בין היתר, סימני חבלה על פני גשר האף וסימן נשיכה בבית החזה.

3. במסגרת ההסדר הדיוני בין הצדדים, הופנו הנאשמים לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. לבקשת ההגנה, התבקשה גם בחינת שאלת אפשרות ביטול הרשעתו של הנאשם 2. יש לציין שבסופו של יום לא עתר ב"כ הנאשם 2 לביטול ההרשעה. אקדים את המאוחר ואומר כי שירות המבחן המליץ להותיר את הרשעתו על כנה.

4. אין הסכמה עונשית בין הצדדים פרט להסכמה לתשלום פיצוי למתלון בסך 5,000 ₪ שישולם על ידי שני המתלונים.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם 1

5. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 מפרט את קורות חייו של הנאשם. נאשם 1 בן 51, נשוי ואב לארבעה ילדים, ביניהם נאשם 2. בעל עסק סיטונאי בתחום הפירות. בעל 12 שנות לימוד ובגרות מלאה. שירת שירות צבאי מלא כלוחם קרבי. נעדר עבר פלילי. נאשם 1 מסר לשירות המבחן כי לפני כ- 18 שנים היה מעורב בפלילים והושת עליו עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. מאז, חל שינוי בהתנהלותו, הוא ניתק קשריו החברתיים השוליים ונמנע ממעורבות בפלילים.

6. נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו וציין בפני שירות המבחן כי מבין שפעל באופן אימפולסיבי, מבלי שהפעיל שיקול דעת אשר להשלכות מעשיו. הוא הביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו. ציין כי כיום ועל אף האירוע, המתלון ובנו מנהלים קשרי חברות קרובים. לאמירה זו לא נמצא תימוכין בתסקיר.

7. שירות המבחן התרשם כי מאז מעורבתו האחרונה בפלילים לפני כ- 18 שנים, מנהל נאשם 1 אורח חיים נורמטיבי ושומר על יציבות תעסוקתית. לעיתים, במצבי תסכול, פועל נאשם 1 באופן אימפולסיבי ונעדר שיקול דעת באשר להשלכות מעשיו. ניכר כי התקשה להציב לעצמו גבולות ולווסת עצמו בסיטואציה בה חווה פגיעה בדימויו או בערכו העצמי.

8. להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות מצדו בעתיד הינו בינוני. במידה ויבצע עבירות אלימות, מידת חומרתן תהא גם היא בינונית.

9. שירות המבחן העריך כי עמדותיו הקורבניות של נאשם 1 וקשייו בנטילת אחריות על התנהגותו האלימה, מקשות עליו העמקת בחינת התנהלותו בביצוע העבירות.

10. שירות המבחן המליץ על השתת עונש קונקרטי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה.

נאשם 2

11. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מפרט את קורות חייו. נאשם 2 בן 24, מתגורר בבית הוריו ועובד בעסק המשפחתי. בעל 12 שנות לימוד. שירת שירות צבאי מלא. עתיד להתחתן בקרוב עם בת זוגו, והוא נעדר עבר פלילי.

12. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, בלתי בשל, אשר נראה כי לאורך חייו מקיים שגרת חיים מתפקדת, שומר על רצף תעסוקתי ומנהל אורח חיים נורמטיבי. ביחס לעבירות, נקט נאשם 2 בגישה מצמצמת וממזערת, התקשה לקחת אחריות על מעשיו ונטה להשליך האחריות למעשים על המתלונן. הוא התמקד בעיקר בפגיעה אישית והתקשה לגלות אמפתיה למתלונן ולנזק אשר הסב לו. לתפיסת נאשם 2, הוא אינו אדם אלים והאירוע חריג ואינו משקף את אורחות חייו.

13. להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות עבירות בתחום האלימות הוא נמוך. הנזק הצפוי במידה יבצע עבירות אלימות יהא נמוך גם הוא.

14. נאשם 2 שלל צורך במעורבות טיפולית של שירות המבחן ולהערכת שירות המבחן, הוא אינו בשל לערוך התבוננות פנימית ביקורתית.

15. שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש מאסר קצר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

16. שירות המבחן התייחס לשאלת ביטול הרשעתו של נאשם 2 וציין כי הנאשם לא הציג אישורים בנוגע לנזק קונקרטי אשר יכול להגרם לנאשם בשל הרשעתו בדיון. נאשם 2 ציין כי חושש שהרשעה תפגע באפשרויות תעסוקה ולימודים בעתיד. נוכח העדר נזק קונקרטי והתרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להפנים את חומרת האירוע ואף נוקט בגישה מקלה, לא המליץ שירות המבחן לבטל הרשעתו של נאשם 2.

ראיות לעונש

17. מטעם המאשימה הוגשו הראיות הבאות: תמונות של חבלות המתלונן (ת/1); גיליון רישום פלילי ע"ש הנאשם 1 (ת/2).

טענות ב"כ הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

18. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיהם של הנאשמים ואת נסיבות ביצוע העבירה, לרבות העובדה כי מדובר בסכסוך שהחל בנהיגה בכביש, המשיך במקום עבודתו של המתלונן וקיבל נופך אלים. עוד הדגישה כי למתלונן נגרמו חבלות. העובדה כי הנאשמים בחרו לנסוע אחר המתלונן ולהיכנס אחריו למקום עבודתו מלמדת על מידת מסוכנותם.

19. במעשיהם, פגעו הנאשמים בערכים חברתיים שהם שלמות גופו ושלוות נפשו של המתלונן.

20. לטענתה של ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

21. בכל הנוגע לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה כי לחובת נאשם 1, חמש הרשעות קודמות ישנות בעבירות אלימות, מרמה וסמים. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2008. הנאשם 2 נעדר עבר פלילי.

22. תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים אינם חיוביים. הנאשמים אמנם הודו במיוחס להם וחסכו בזמן שיפוטי, אך הם מתקשים לקחת אחריות מלאה על מעשיהם, לא כל שכן להפנימם.

23. שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 מתקשה להציב לעצמו גבולות ולווסת עצמו בסיטואציה בה הוא חווה פגיעה בדימויו או בערך העצמי שלו. הסיכון להישנות עבירות אלימות הוא בינוני וכך גם מידת החומרה הצפויה מעבירות כאלו.

24. נאשם 2 תיאר בפני שירות המבחן אירוע עובדתי שונה מעובדות כתב האישום בהן הודה. לדבריו, נחבל באירוע בעת שניסה להגן על אביו, ולאחר שהמתלונן איים עליו באמצעות סכין שאחז בידו. שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 השליך אחריות על המתלונן והתקשה לגלות אמפתיה. עוד ציין שירות המבחן כי הוא שלל צורך בטיפול. נוכח האמור ובהעדר נזק קונקרטי העלול להיגרם לנאשם 2 בשל הרשעתו בדיון, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול הרשעתו.

25. ב"כ המאשימה עתרה להשית על נאשם 1 עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן. על נאשם 2 עתרה להותיר ההרשעה על כנה ולהשית עליו עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני ההגנה

26. ב"כ הנאשמים הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. הוא הדגיש כי האירוע התרחש לפני למעלה משנה וחצי וכי גם הנאשמים נחבלו באירוע. נאשם 1 הינו בן 52 שנים, סב לילדים ונאשם 2 צעיר. הנאשמים הינם אנשים נורמטיביים, עובדים לפרנסתם ולפרנסת משפחתם, נטלו אחריות על מעשיהם בהזדמנות הראשונה והסכימו לפצות את המתלונן.

27. ב"כ הנאשם ציין כי המתלונן בעצמו ביקש מהחוקר שתלונתו לא "תתקדם". עוד ציין כי כיום המתלונן ונאשם 2 הם חברים.

28. ב"כ הנאשמים עתר להשית על הנאשמים עונש מאסר מותנה, בתחתית מתחם העונש ההולם, קנס ופיצוי בסך

5,000 ₪ למתלונן, עליו הוסכם בין הצדדים.

29. הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם וביקשו כי בית המשפט יתחשב בהם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

30. בטרם אפנה למלאכת גזירת הדין, אציין כי משלא עתר ב"כ נאשם 2 לסיים ההליך בעניינו של הנאשם 2 באי הרשעה (למרות בקשתו כי שירות המבחן יחווה דעתו בסוגיה), לא מצאתי לדון בשאלה. ובכל מקרה, יש לזכור כי ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה, יש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך.

31. בבוא בית המשפט לגזור את דינו של נאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

32. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים המוגנים שעניינם שלמות הגוף של הפרט, ביטחונו האישי, אוטונומיות הגוף ושלוות הנפש של הפרט. נאשם 2, במעשיו, פגע אף בזכות הקניין של הפרט.

33. יש לראות חומרה יתרה בעבירות אלימות המבוצעות על ידי מספר נאשמים בצוותא כנגד מתלונן, ובפרט, בשל פוטנציאל הנזק הרב שעלול להיגרם. המחוקק ביקש להחמיר בענישה בגין עבירה זו, עת הציב את העונש המרבי על שש שנות מאסר. עם זאת, בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשל עבירות אלימות יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה לנוכח המנעד הרחב של עבירות אלה (ע"פ 1127/13 גברזניי נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (פורסם בנבו, 15.1.2014)).

34. לא אחת עמד בית המשפט העליון על הצורך בנקיטת ענישה מחמירה והולמת כלפי אלו הנוהגים באלימות כלפי הזולת. ראו למשל הדברים בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 3.8.2010), עמ' 6, שנדמה שכוחם יפה גם לתקופתנו:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

35. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי למעשיהם של הנאשמים לא קדם תכנון מוקדם. הנאשמים נקטו באלימות כלפי המתלונן לאחר דין ודברים ביניהם על רקע אופן נהיגתו של המעורב. האלימות בה נקטו הנאשמים לא התרחשה בדרך בסמוך לכלי הרכב בהם נסעו אלא לאחר שהגיע המתלונן למחוז חפצו. הנאשמים בחרו להמשיך וללבות את החיכוך, בכך שבחרו לנסוע אחר המתלונן ולהכנס, בעקבותיו, לסניף הפיצריה בה עבד. שם, דחפו אותו ונאשם 1 אף הכה את המתלונן בראשו באמצעות מכת אגרוף. בזאת לא הסתפקו הנאשמים. לאחר שיצא המתלונן מן הסניף על מנת לצלם את מספר הרישוי של רכבם ואמר כי יגיש נגדם תלונה, המשיכו הנאשמים לדחוף את המתלונן ונאשם 1 הגדיל ונשך אותו בגבו. למתלונן נגרמו חבלות כמתואר בכתב האישום ונראה בצילומי החבלות (ת/1). לאחר כל אלה, בעט הנאשם 2 בדלת הסניף וגרם לסדק בזכוכית הדלת. פוטנציאל הנזק מהתנהגותם האלימה של הנאשמים הוא רב. הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.

36. מדובר בבירונות לשמה, ללא שום סיבה מוצדקת. התנהגות עבריינית אלימה ששומה עלינו למגרה ממחוזותינו.

מדיניות הענישה

37. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מנעד הענישה בעבירות כגון דא הוא רחב וברי כי הדבר נשען על נסיבות ביצוע העבירה המשתנות ממקרה למקרה. לשם המחשה אפנה למספר דוגמאות אשר מהן ניתן להקיש לגבי מתחם העונש ההולם אשר יתאים לעבירות נשוא התיק דנן. אף אחד מן המקרים אינו זהה, במכלול נסיבותיו, למקרה שבפנינו.

א. ברע"פ 203/22, 271/22 **יוסף כהן ויהודה כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.1.22) המבקשים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי שניים או יותר והסגת גבול כדי לעבור עבירה. האלימות שננקטה חמורה יותר מבעניינו וכך גם החבלות שנגרמו למתלונן. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. המבקשים נעדרי עבר פלילי. לא נטלו אחריות על מעשיהם, לא הביעו חרטה ולא עברו כל הליך טיפולי. בית המשפט השית על המבקשים עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 1,000 ₪ ותשלום פיצוי למתלונן בסך 6,000 ש"ח על ידי כל אחד מהמבקשים.

ב. ברע"פ 19-8388 **שלאעטה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.12.19) המבקש הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועבירות תעבורה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בשל מחלוקת על מתן זכות קדימה, גידף המבקש את המתלונן נמרצות, ניגש אל רכבו, פתח דלת הרכב ומשך אותו החוצה, כשברכבו היו אותה עת אשתו ושני ילדיו הקטינים. המבקש הכה את המתלונן בראשו במכות אגרוף, דחף אותו והפילו, ובעט בו בעודו מנסה להתרומם מהרצפה. כתוצאה ממעשיו, נגרמו

למתלונן חבלות של ממש והוא נזקק לטיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו. הושת על המבקש עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים, תוך התחשבות בהודאתו, מצבו המשפחתי והעובדה כי לא הורשע בעבר בעבירות אלימות.

ג. ברע"פ 6819/19 **סרוסי ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.10.19) המבקשים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי הכרעת הדין, המבקשים תקפו את המתלונן עם אחר, אשר גם איים עליו, וגרם לו חבלות. בית משפט השלום השית על המבקשים עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצויים.

ד. ברע"פ 5023/18 **בדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.6.18) המבקש הורשע בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, בכך שתקף את המתלונן עם אחיו ושניים נוספים, על רקע מחלוקת כספית. המבקש צירף שני תיקים נוספים של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים, והשית על המבקש עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי.

ה. הרע"פ 893/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.8.15) הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בצוותא ובעבירה של היזק לרכוש במזיד. המתלונן שהינו חוקר פרטי הגיע למסור צווי עיקול זמניים. הנאשמים שמעו על כך, הגיע למקום ברכבם, חצו את נתיב נסיעתו של המתלונן והתנגשו ברכבו, יצאו מהרכב וחבטו בו בכל חלקי גופו. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 11 חודשים, מאסרים על תנאי ופיצויים בסכום של 10,000 ₪. על נאשם 2 הוטל מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 7,000 ₪.

ו. ת"פ 5117-12-18 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' סטל ואח' (פורסם בנבו, 16.2.22)** הורשעו הנאשמים בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא. על רקע סכסוך קודם בין הנאשם 1 למתלונן, תקף הנאשם 1 את המתלונן בכך שהתנפל עליו, הכה בו בגופו ובעט בו, והשניים נאבקו ונפלו ארצה. אז יצא גם נאשם 2, בנו של הנאשם 1, מביתו, כשהוא אוחז בחפץ שטיבו אינו ידוע, ותקף את המתלונן בכך שהכה בו באמצעות החפץ. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות, לרבות המטומה, ושריטות באזורים שונים בגופו וכן חתך בעפעף (שנדרש להדבקה). גם לנאשם 1 נגרמו חבלות בדמות שריטות ושפשופים על פניו, וכן חבלה באמת ידו השמאלית. בעניינו של נאשם 1, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של נאשם 2, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה וענישה נלווית לבין 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות

שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. על הנאשם 2 הושת עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים, צו של"צ בן 200 שעות, צו מבחן ופיצוי למתלונן.

38. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין), אני קובע מתחם עונש הולם לנסיבות המקרה שלפנינו לשני הנאשמים, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

39. בנסיבות העושה והמעשה במקרה שלפני, לגבי שני הנאשמים, אין מקום לסטות מהמתחם שנקבע לקולא או לחומרה.

העונש ההולם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

40. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40א לחוק העונשין.

41. שקלתי לחומרה את חומרת מעשיהם של הנאשמים ואת הצורך בהרתעתם והרתעת הרבים.

42. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשמים הודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי. עוד נתתי דעתי לכך שעברו הפלילי של נאשם 1 כולל הרשעות אשר התיישנו ולהיותו של נאשם 2 נעדר עבר פלילי.

43. בעניינו של נאשם 1 התרשם שירות המבחן כי מאז מעורבותו האחרונה בפלילים לפני כ- 18 שנים, מנהל הנאשם 1 אורח חיים נורמטיבי ושומר על יציבות תעסוקתית. להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות מצדו בעתיד הינו בינוני. במידה ויבצע עבירות אלימות, מידת חומרתן תהא גם היא בינונית. עוד העריך שירות המבחן כי נאשם 1 התקשה בנטילת אחריות מלאה על מעשיו ומחזיק בעמדות קורבניות. לכל אלו ניתן משקל בגזירת הדין.

44. אף בגזירת דינו של נאשם 2, ניתן משקל להתרשמות שירות המבחן. הנאשם 2 מנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר על רצף תעסוקתי. אולם, שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 התקשה בנטילת אחריות על מעשיו ונטה להשליך האחריות על המתלונן. שלל צורך במעורבות טיפולית של שירות המבחן. להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות עבירות מצידו בתחום האלימות הוא נמוך. הנזק הצפוי במידה ויבצע עבירות אלימות יהא נמוך גם הוא.

45. התחשבתי בחלקו היחסי של כל נאשם במעשי העבירה, לדומיננטיות של נאשם 1 שהיכה נמרצות את המתלונן

וגרם לו לחבלות.

46. עוד התחשבתי בפוטנציאל הנזק למתלונן והפגיעה בכבודו עת היכו בו מי הנאשמים במקום עבודתו אל מול עיני חבריו.

סוף דבר

47. אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 18.9.22.

הממונה על עבודות השירות יכין חוות דעת עדכנית בה יקבע מועד ומקום ביצוע עבודות השירות. חוות דעת תוגש תוך 21 ימים מהיום לאישור בית המשפט.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים עבירת אלימות, מסוג פשע או עוון, לרבות עבירת איומים.

ג. קנס כספי בסך ₪ 2,500 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.02.23, וכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ותשא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

ד. נוכח הסכמת הצדדים, ישלם הנאשם 1 פיצוי בסך ₪ 2,500 למתלונן (ע"ת מס' 6 בכתב האישום). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 10.02.23 ויועבר למתלונן על ידי מזכירות בית המשפט, בהתאם לפרטים שיועברו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים.

החלטתי אשר לקנס ולפיצוי תועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמם בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

נאשם 2

ה. 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 30.11.22.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 9.2.23 בשעה 8.00 במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי, שלוחת מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה מאחורי סורג וברית.

ו. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירת אלימות, מסוג פשע או עוון, לרבות עבירת איומים.

ז. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.02.23, וכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ותשא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

ח. נוכח הסכמת הצדדים, ישלם הנאשם 2 פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלון (ע"ת מס' 6 בכתב האישום). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 10.02.23 ויועבר למתלון על ידי מזכירות בית המשפט, בהתאם לפרטים שיועברו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים.

החלטתי אשר לקנס ולפיצוי תועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלם בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ניתן צו כללי למוצגים.

העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ג, 09 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.

